

Sygn. akt

IV 2K 294 / 51

Protokół rozprawy głównej.

IPN
BUIAD
Warszawa

64
68

Dnia 9 czerwca 1951 r.

Sąd Apelacyjny
Okresowy

Sprawa Wojewódzki dla Województwa Warszawskiego w W-wie
Stanisław Bonji Aleksandra Wierchy Wierchy Bonji
oskarżonych z art. 1 p. 1. Dekretu z dnia 31. VII. 1944.

Obecni:

Przewodniczący S. S. W. M. Dzibekowski

Sędziowie: J. Kowulski S. Marjański

Ławnicy:

Prokurator F. Furmaniak

Protokolant M. Siliński

Wywołano sprawę o godz. 11 min. 15 z powodu nie doprowadzenia na czas oskarżonych.

Rozprawa odbyła się jawnie

Na rozprawę stawili się:

Oskarżyciel prywatny)

jego pełnomocnik

Powód cywilny

jego pełnomocnik

Oskarżony) i ich obrońcy jak na poprzedniej rozprawie k 57.

oskarżony Gł. Jan i jego obrońca adw. ~~Wiktora Kuchorowski~~ z substytucyj. adw. Wasiłkowskiego
Wiktora Kuchorowski z substytucyj. adw. Wasiłkowskiego
Janu.

IPN
BUIAD
Warszawa

Oskarżony podał co do swej osoby (art. 81 k.p.k.).

Imię i nazwisko (nadto nazwisko panińskie mężatek i wdów); data urodzenia lub wiek; imiona rodziców; miejsce urodzenia; miejsce zamieszkania; obywatelstwo; pochodzenie społeczne i przynależność społeczna; zajęcie (zajęcie rodziców u nieletnich, męża u mężatek); wykształcenie; stan rodzinny (wolny, żonaty itp., liczba dzieci i ich wiek); stan majątkowy; służba wojskowa; przynależność do R. K. U.; order i odznaczenia; zaopatrzenie ze Skarbu Państwa (emerytalne, inwalidzkie itp.); stosunek do pokrzywdzonego; poprzednia karalność.

1. Boreja Wacław personalia jak na poprzedniej rozprawie K 57
 2. Worek Wacław -) (- -) (- -) (- - -) (- -
 3. Boreja Stanisław -) (- -) (- - -) (- - -
 4. Olaszewski Aleksander -) (- -) (- - -) (- - -
 5. Antoszek Stanisław -) (- -) (- - -) (- - -
 6. Gil Jan personalia jak w śledztwie K 84.
- Oskarżeni wszyscy otrzymali nowy akt oskarżenia

Z wezwanych świadków i biegłych, stawili się wszyscy z wyjątkiem: Świdka

Worek Franciszek

Prokurator wnosi o rozpoznaniu rozprawy a co do potrzeby przesłuchania świadka Worek Franciszek
Złożyć wniosek w końcu przewodu sądowego.

Obrońca ni epomije.

Sąd postanowił ~~rozpoznać~~ ^{spisać} rozpoznać; co do potrzeby przesłuchania świadka Worek Franciszek powrócić do końca przewodu sądowego.

przyszedłszy do zaręczanego mi przez postać w jasnym:
Coty eras okupacji miastem w Dąbrowie. W sierpniu
1943 r. był Boreja i powiedział, że Dąbrowski zrapał
Złodzieja i że mam razem z nim iść. Posłaliśmy.
Na drugi dzień kogo Dąbrowskiego zebraliśmy się
usłyszy, jak tu jesteśmy, Dąbrowski powiedział nam
że ma Złodzieja i pobiegł po niego do chlewa
i wyprowadził go. Wziął nas na pomoc. Soltys
powiedział, żeby tego ertowitka zamknąć w piwnicy,
ponieważ chciał mi pomóc do ucieczki. Widziałem
jenera, jak, odchodząc, Dąbrowski, był tego ertowitka
w gotów, ale czym był, mi widziałem. Później
Dąbrowski przyszedł do mnie i powiedział: chodź:
i zabierz swoje komasa. Jak z tego trappa
ścigałem buty, rozpoznałem tego ertowitka. Był
to żyd Sosnowicki. Przed wojną mieszkał we
wsi i w eras wojny ukrywał się we wsi. Buty
ja mu oblałem, bo mi miał. Jestem biednym
Vertowitkiem, więc zabłem te buty. W kambrowaniu
tego ertowitka nie białem udratn. W ten ranurzytem,
żeby kłonić z oskarżonych pomagać w mordowaniu.
Dąbrowski po wyjściu wojny radził mi niekt ze wsi;
gdzie teraz jest mi wam. Miedzy innymi i ja
dawalem żywność Sosnowickiemu jak i innym żydom.
Jesienią 42 roku dałem trawki Sosnowickiemu, jak
był bosy.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz uprzedził oskarżonego, że wolno mu czynić uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu (art. 295 k.p.k.).

Po wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz przytoczył treść art. 96 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron świadkowie

i biegli podali:

zydem. Myśmy wszyscy byli za tym, żeby go wypisać /
Wacława Wieredę i Stanisława Boreję, używając
Nik przypominam sobie, że bym używał Gili Jana
Ruski sama przysła lub ktoś inny ich zabiadamił
Jerzecz Antoszczuka Szerepana brakiem.

Oskarżony Obrowski Aleksander potwierdza zeznania,
złożone na poprzedniej rozprawie k.61.
Miałem tego samego dnia stwoże. Dubrowski koło
mnie przechodził i mówił, że ma złodzieja / i tam
powoli zechi się oskarżeni.

Następnie Przewodniczący uprzedził o znaczeniu przyrzeczenia oraz odebrał przyrzeczenie
zgodnie z przepisami art. 98 i 100 k.p.k. od świadków:

Oskarżony Szerepan Antoszczuk potwierdza zeznania
złożone na poprzedniej rozprawie k.63-64.

Sąd zeznania złożone na poprzedniej rozprawie
k.63-64. Sąd zeznania złożone przez wszystkich
oskarżonych na tej rozprawie ujawnia.

Oskarżony Wiereda Wacław potwierdza zeznania,
złożone na poprzedniej rozprawie k.61/62
Strony pytań obu oskarżonego nie mają.

Oskarżony Stanisław Baraja potwierdza swoje zeznania
K 63. Soltys mi nie groził, natomiast Dybowski
groził.

Strony zgodnie oświadczają, że nie zgłaszają
dalszych wniosków o ujawnienie zeznań oskarżonych
i że dalszych pytań dla oskarżonych namierzyć
nie mają.

Sąd za zgody stron postanowił przesłuchać świadków
bez przyzwożenia.

Świadek Strzebiński Piotr lat 66, robotnik, obywatel
oskarżonego nie znamy. Mieszkał w czasie okupacji
w Dybówce, widziałem jak Dybowski prowadził
jakiegoś człowieka z dyktando w sierpniu 1943 roku.
Wzruszenie tego człowieka mi pamiętam. Powiedziałem
do Dybowskiego: puść go a Dybowski powiedział:
nie mogę. Później Soltys zaczął mi zabudzić
Antoszczyka. Powiedziałem mu, że go Soltys
wziął, i poszedł. O mordowaniu nie mi wiadomo
i zamordowanego później mi widziałem. Ludzie
mówili mi, że Dybowski zamordował tego
mężczyznę. Później mi o Dybowskiego: co robił z nim.
Świadek Dolega Jan lat 30, robotnik, 3 1/2 km, 4 oddziału
szkół powołańcy. Obcy nie znamy.

Przewodniczący zarządził postępowanie dowodowe oraz uprzedził oskarżonego, że wolno mu czynić uwagi i składać wyjaśnienia co do każdego dowodu (art. 295 k.p.k.).

Po wezwaniu świadków na salę Przewodniczący uprzedził wszystkich świadków i biegłych o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, oraz przytoczył treść art. 96 k.p.k.

Zapytani o imiona, nazwiska, zajęcie, miejsce zamieszkania i stosunek do stron

ŚWIADKOWIE
Warszawa

i biegli podali:

Świadek Zubek Józef, lat 39, rolnik, 10 ha, 4 oddziały szkoły powszechnej obcy, nie wiem o zamordowaniu Żyda w Dąbrowie. Sosnowiec w rozmowie ze mną chwalił Włodek; mówił mi że dobry robotnik. Mówił mi to wtedy, kiedy przychodził po żywność.

Świadek Zabekyński Bolestaw, lat 50, robotnik, 3 oddziały szkoły obcy, nie kanary. Mieszkałem w Dąbrowie; znatem Sosnowicza, który uległ wsi. Na parę dni przed jego śmiercią Dąbrowski mówił, że trzeba go sprzątnąć, ponieważ przez niego może pójść wsi zginąć. Ja im odpowiedziałem, żeby poszedł do innej wsi. Parę dni później Sosnowicz przyszedł do mnie po żywność. Dalem mu chleba i powiekszał, żeby nie iść do

Następnie Przewodniczący uprzedził o znaczeniu przyrzeczenia oraz odebrał przyrzeczenie zgodnie z przepisami art. 98 i 100 k.p.k. od świadków: innej wsi. W końcu zginął.

W jakich okolicznościach zginął nie wiem. Parę dni później przy drodze zapytałem się Dąbrowskiego, kto zamordował. Dąbrowski odpowiedział mi, że to było patrzeć z zewnątrz jednym uderzeniem miał oświecić. Później przyszedł do nas sędzia Barja, którego Dąbrowski zaczął przygadywać nam mi łaskno ze wychowaniem to znaczy z tym Żydem.

Świadek Olszewski Stanisław lat 50 stryjeczny brat oskarżonego mi chce zeznawać. ~~Obrońca zwała się świadkiem.~~

Sąd skreślił świadka z listy ~~świadków~~ dorodła.

Świadek Paweł Jusinski, lat 75, rolnik, obcy, nie kanary. Mieszkał w Dąbrowie na olśnieniu przez sędzię nie wiem

ni wiem. Andriei we wsi byli się nieporęczy, z powodu
sosnowicza ~~je~~ podobno miał się wygnąć chłopom,
którzy mu nie dali pomocy. W następnej wsi ~~blu~~ ~~nie~~
spalili parę gospodarstw

Sąd za zgodą stron zamichał ~~dobrego~~ ~~badania~~
świadczeń. ~~i zwolnić ich~~

Obrona wnosi o ujawnienie zeznania złożonego
na poprzedniej rozprawie ~~przez~~ ~~świadczeń~~ Wierdy Finałskien

Prokurator ni oponuje

Sąd ujawnia.

~~Sąd zamyla przed sądem~~

IPN
BLAD.
Warszawa

Oświadczenie zakreślono "Wasiłowski Jan" dopisano "onur"
poprawiono "złoty" na "złoty" skreślono rozprawę"
nadpisano "sprawy" dopisano "decyzji" skreślono "ze"
skreślono "i zwolnić ich" dopisano "przez"

ylifolk

Na zapytanie Przewodniczącego — strony oświadczyły, że nie żądają uzupełnienia przewodu sądowego.

Przewodniczący ogłosił, że przewód sądowy jest zamknięty, po czym udzielił głosu stronom:

Oskarżyciel publiczny popiera ~~akt~~ oskarżenie.

Powód cywilny

[Signature]

Obrońca wnosi o uniewinnienie

Oskarżony w ostatnim głosie popiera o uniewinnienie

Sąd udał się na naradę. Po powrocie do sali Przewodniczący ogłosił publicznie sporządzoną na piśmie sentencję wyroku oraz przytoczył ustnie najważniejsze powody wyroku i wskazał stronom sposób i termin odwołania.

wobec treści wyroku Sąd nakazuje
niezwłocznie ~~oskarżonych~~ ~~z~~ ~~arestu~~

SENTENCJA WYROKU

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dn. 9 czerwca 1951 r.

Sąd ~~Apelacyjny~~ Wojewódzki ~~Okręgowy~~ w Wydziale IV karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący S. W. M. Dźbikowski

Sędziowie S. Mariański J. Kowalska
Ławnicy

Protokolant H. W. Bloch

w obecności prokuratora

rozpoznawszy dn. 9 czerwca 1951 r. sprawę

Bareji Wacława urodz. 16. IV. 1911

Skórzec pow. Siedlce
właśc. Dąbrówka Łęg gm. syna, (córki) Stanisława i Michaliny z d. Potyma

2/ Olszewskiego Aleksandra ur. 17. VII. 1920 r. Dąbrówka Łęg gm.

Skórzec pow. Siedlce syna Piotra i Aleksandry z d. Gila

3/ Werdy Wacława ur. 27. X. 1918 r. Dąbrówka Łęg gm. Skórzec pow. Siedlce
syna Wawrzyńca i Bronisławy z d. Zbik

4/ Bareji Stanisława ur. 26. XII. 1914 r. Dąbrówka Łęg gm. Skórzec pow.
Siedlce syna Jana i Małgorzaty z d. Bareja.

xxoskarżonxxxxxxx 5/ Antoszaka Szczepana ur. 24. XII. 1899 r.

Dąbrówka Łęg gm. Skórzec pow. Siedlce syna Stanisława i Otoli z d.
Bareja.

6/ Gila Jana ur. 17. IV. 1920 r. Dąbrówka Łęg gm. Skórzec pow. Siedlce syna
Aleksandra i Katarzyny z d. Kunka oskarżonych o to, że 1/ w sierpniu

1943 roku we wsi roku we wsi Dąbrówka Łęg gm. Skórzec pow. Siedlce

Orzekł:

wszystkich sześciu oskarżonych z postawionych im zarzutu
 uniewinnia. Koszta postępowania zalicza na rachunek Państwa.

Uzasadnienie.

Wszyscy oskarżeni na rozprawie zgodnie twierdzili, że Sosnowicza
 ujął i zamordował bez żadnego z ich strony współudziału i pomimo ich
 perswazji - Dąbrowski.

Wyjaśnienia te znalazły potwierdzenie w zeznaniach św. Strzelińskiego,
 który widział, jak Dąbrowski prowadził Sosnowicza i bezskutecznie
 namawiał Dąbrowskiego, żeby Sosnowicza puścił. Wyjaśnienia te
 znalazły również potwierdzenie w zeznaniach św. Żabczyńskiego,

któremu Dąbrowski na parę dni przed zabójstwem mówił, że Sosnowicza
 "trzeba sporządzić, ponieważ przez niego ~~nim~~ może pójść wsi zginąć".

Tenże Żabczyński stwierdził, że Dąbrowski w parę dni po morderstwie
 przyznał, że to on Sosnowicza zamordował. Dąbrowski przygadywał
 ponadto Barei, czy mu "nie tęskno ... za żydem".

W tym stanie rzeczy i wobec zupełnego braku dowodów i nawet -
 poważnych poszlak na poparcie zarzutów aktu oskarżenia - orzec
 należało jak w sentencji.

18.10.51

PM.

776

A K T O S K A R Ż E N I A .

przeciwko

Na mian

- 1/ Bareji Wacławowi s. Stanisława
 - 2/ Olszewskiemu Aleksandrowi s. Piotra
 - 3/ Werdzie Wacławowi s. Wawrzyńca
 - 4/ Bareji Stanisławowi s. Jana 26 XI 1944
 - 5/ Antoszczakowi Szczepanowi s. Stanisława
 - 6/ Gilowi Janowi s. Aleksandra
- Oskarż. z art. 1 p. 1 Dekretu z dnia 31.VIII 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego /D.U.R.P. z 1946 r. Nr. 69 poz. 376 z 1947 r. Nr. 65 poz. 390/ z 1948 r. Nr. 18 poz. 124, z 1949 r. Nr. 32 poz. 238/.

O s k a r ż a m ;

- 1/ Bareję Wacława s. Stanisława i Michaliny z d. Potyra ur. 16.4.1911 r. Dąbrowka Ług, gm. Skórzec pow. Siedlce i tam zam. polaka pochodzenia chłopskie, rolnika, 4 oddz. Szk. Pow. w wojsku służącego, żona tego 5 ha ziemi bez odznaczeń i orderów, nie karanego.
- 2/ Olszewskiego Aleksandra s. Piotra i Aleksandry z d. Gil ur. 17.7.1920 r. Dąbrowka Ług, gm. Skórzec pow. Siedlce, polaka, pochodzenia społeczne chłopskie, rolnika, 6 Oddz. Szk. Pow. w wojsku nie służącego, żonatego 5 ha ziemi, bez odznaczeń i orderów, karanego 1 m-c aresztu.
- 3/ Werdę Wacława s. Wawrzyńca i Bronisławy z d. Zbik ur. 27.X.1918 r. Dąbrowka Ług gm. Skórzec pow. Siedlce, polaka, pochodzenia społeczne chłopskie, rolnika 6 Oddz. Szk. Pow. w wojsku nie służącego, wdowca, 1,50 ha. ziemi, bez orderów i odznaczeń, nie

Dąbrowka Ług gm. Skórzec pow. Siedlce, polaka, pochodzenia
chłopskiego robotnika drogowego, w wojsku służącego, szeregowca,
żonatego 1.50-ha ziemi, bez odznaczeń i ~~orderów~~ orderów, nie
karanego.

- 6/ Gila Jana s. Aleksandra i Katarzyny z d. Kunka ur. 17.IV.1920 r.
Dąbrowka Ług gm. Skórzec pow. Siedlce, polaka, pochodzenia
społeczne chłopskie rolnika, 3 Oddz. Szkół Pow. w wojsku nie
służącego, żonatego, 4 ha ziemi, bez odznaczeń i orderów, brak
danych o karalności.

K-27-88/ środek zapobiegawczy-areszt od dnia 15.V.50 r. i 5.III.51 r./6.

o to, że:

- 1/ W sierpniu 1943 roku we wsi Dąbrowka Ług gm. Skórzec pow.
Siedleckiego idąc na rękę władzy państwa niemieckiego, działając
wspólnie wzięli udział w zabójstwie ukrywającego się przed
Niemcami obywatela narodowości żydowskiej, Sosnowicza nieznanego
imienia.

Czyn ten stanowi przestępstwo przewidziane w art. 1 p. 1 Dekretu
z dnia 31.VIII.1944 r.

Na zasadzie art. 21 par. 1 p. 3 art. 25 par 1 K.P.K. sprawa
niniejsza podlega rozpatrzeniu przez Sąd Wojewódzki w Warszawie.

UZASADNIENIE.

- 1.7.12.17. W dniu 9 maja 1950 r. we wsi Dąbrowka Ług gm. Skórzec pow.
Siedleckiego, zostali zatrzymani Bareja Wacław, Olszewski
Aleksander, Wereda Wacław, Bareja, Olszewski Aleksander, Wereda
Wacław, Bareja Stanisław, Antoszczak Szczepan oraz w dniu
5. marca 1951 r. w tej samej miejscowości Gila Jan podejrzani
o współpracę z Niemcami w okresie okupacji.-
W czasie przeprowadzonego śledztwa ustalono, że w okresie okupa-
cji władze niemieckie, przydziałały do pracy w gospodarstwach rolni-
cy ludzi tym gospodarzom, którzy mieli większą ilość ziemi oraz
takim którzy mieli wpływ w Urzędach Pracy / Arbeitsamt/.

2724

1 m-ca u niego Sosnowicza. Na podstawie przepustki ob. Sosnowicz przebywał u oskarż. Bareji Wacława od wiosny do jesieni 1942 r. Z chwilą kiedy władze niemieckie wydały takie zarządzenie żeby wszystkich ob. narodowości żydowskiej zabrać i ulokować w gettach wtedy oskarż. Bareja Wacław odwiózł furmanką przebywającego u niego ob. Sosnowicza domgetta w Siedlcach. Dlatego odwiózł w/w gdyż złożył zobowiązanie u władz, że kiedy zaządają wziętego przez podejrzanego ob. Sosnowicza to ma go dostarczyć gdyż jest za niego odpowiedzialny.

Po niedługim czasie kiedy Niemcy likwidowali getto w Siedlcach ob. Sosnowiczowi udało się zbiec z tegoż getta, a następnie powrócił on na znany mu teren na wieś Dąbrowka Ług, gdzie do 1939 r. zamieszkiwał, a w okresie okupacji ~~przebywał~~ przechowywał się u różnych gospodarzy przed żandarmerią niemiecką oraz policją granatową, która również prześladowała ob. ob. narodowości żydowskiej przez okres paru m-cy do jesieni 1943 r. Wspomianej jesieni w nieustalonych okolicznościach został ujęty ob.

narodowości żydowskiej Sosnowicz przez mieszkańca Dąbrowka Ług, Dąbrowskiego Waleriana /nie ujęty/ którego w/w zamknął s. swoim chlewku. Wtedy Dąbrowski Walerian zameldował o tym Bareji Wacławowi ówczesnemu sołtysowi gromady Dąbrowka Ług, że złapał żyda, z którym należy coś zrobić. Podejrzany jak i Dąbrowski uzgodnili między sobą, że w/w należy odprowadzić na Post. Policji Granatowej w Skórcu.

Do tegoż celu ażeby Sosnowicza doprowadzić na Post. potrzebni byli ludzie do pilnowania w/w żeby ten nie uciekł z uwagi na to, że to była noc. Dąbrowski Walerian z osk. Bareją Wacławem zawołał osk. Bareję Stanisława i Werde Wacława, następnie osk. Antoszczaka Szczepana i Olszewskiego Aleksandra. Kiedy ci wszyscy zeszli się na podwórze Dąbrowskiego Waleriana, gdzie był zamknięty w chlewku ob. Sosnowicz, wtedy osk. Bareja Wacław zaproponował osk. Antoszczakowi Szczepanowi żeby dokonał zabójstwa na ob. Sosnowicza.

z nim nie zrobią tylko zamordują, względnie odstawia do władz niemieckich, próbował się wyrwać z rąk oprawcy. Wtedy na polecenie ówczesnego sołtysa osk. Bareja Wacława przytrzymali ob. Sosnowicza osk. Antoszczak Szczepan, Werda Wacław, Olszews Aleksander, Bareja Stanisław i sam podejrzany Bareja Wacław natomiast osk. Gil Jan ukrył się za domem w wiśniach u osk. Dąbrowskiego skąd obserwował przebieg całej sprawy. Trzymając wszyscy ob. Sosnowicza prowadzili go rzekomo na Post. policji Granatowej, gdzie po wyprowadzeniu w/w tylko z podwórza przez szosę Dąbrowski Walerian uderzył go siekierą w głowę tak, że ob. Sosnowicz przewrócił się, a następnie ~~xxx~~ jeszcze dwukrotnie uderzył siekierą w głowę zabijając w/w. Po zabiciu Dąbrowski Walerian podszedł do Gila . który stał opodal przy domu jego i powiedział mu by poszedł i ściągnął buty ob. Sosnowiczowi co te osk. Gil Jan uczynił rozznurował buty ob. Sosnowiczowi i zabierając ich udał się do domu. Po zabiciu w/w z polecenia Bar Wacława trupa przenieśli na pole w odległości od miejsca zabójstwa około 50 mtr. i zakopali.

Nadruży dzień osk. Bareja Wacław zameldował o powyższym na posterunku w Skórcu k-towi policji granatowej za co otrzymał pochwałę, że dobrze zrobił, że zabił żyda.

Oskarżeni przyznali się do winy.

Akt oskarżenia sporządzono dnia 10.II.1951 r.

St. Oficer Sledczy

/-/ Uszyński K.- chor.

WYKAZ OSOB PODLEGAJACYCH WEZWANIU NA ROZPRAWĘ SADOWĄ.

I. Oskarżeni: adw. Jan Wasilewski, W-wa Krasińskiego 3 m,1

K. 29 a 1. Bareja Wacław - Więzienie Warszawa II.

K. " 2/ Olszewski Aleksander - Więzienie Warszawa II.

K. " 3/ Werda Wacław - Więzienie Warszawa II.

K. " 4/ Bareja Stanisław - Wentr. Więz. Obóz pracy

K. 44 do 48
i 84

5.

A
278

K. 52-56 Charakterystyki
K. 57-58 Notatki Urzędowe
K. 59-63 Zapytania o kaźalności.
K. 98 Notatka wyjaśniająca.

3. Sw. Antoni Woźnica, wieś
Dąbrówka - Ług poza Skórzec
pow. Siedlce.

St. Oficer Sledczy
/-/ Uszyński K.-chor.

